

peracescēre, peracuisse. *uerb. intr.* ETYM per, acescere. [FREQ minima 2^{indicia} 0,14^{/d.c.m.}] ¶ *pati, exasperari uel indignari • sufrir, irritarse o indignarse* [TROP exacerbare^a] 254-184 PLAUT Aul 468. ita mihi pectus peracuit. 201 PLAUT Bacch 1099. hoc est quo cor peracescit; hoc est demum quod percrucior.